

данъци ти, та слѣдъ смъртъ та му счунили статуя та му въ Капитолия.

Въ врѣме то на католическа та реакция живѣлъ прочутий ученъ Италиянецъ Галилей. Той билъ учитель на математика та въ Пизанско то всеучилиште, и се закрилилъ отъ великий херцогъ тоскански Козма II Медичи. Галилей усъвършенствовалъ телескопъ тъ и съ него изнажѣрилъ нови планети. Той ревностно закрилялъ Коперникова та система. Нъ тая система католическо то духовенство гледало за ересь, зашто то, ужъ, била противна на Св. Писание. Слѣдъ смъртъ та на Козма II папа та повикалъ Галилея на съдъ въ Римъ. Той билъ туренъ въ тъмница, и послѣ склонилъ да направи каквото искать отъ него инквизитори ти, и то: да колѣничи и да си тури рѣка та си на Евангелие то, па да се отрече отъ учение то си (за въртѣние то на земята около слънце то). Нъ штомъ се свършилъ обредъ тъ на отричане то, Галилей тупналъ съ нога та си на земята и реклъ: »както и да е тя пакъ си се движи;« зато пакъ го затворили. На стари години той ослѣпѣлъ и оглушалъ, нъ все пакъ правилъ научни издирвания (той умрѣлъ въ 1642 год.). *)

Филипъ II. Отъ царете ти най-распаленъ католикъ въ XVI вѣкъ билъ испанский царь Филипъ II (1556—1598 год.). Той, кога седналъ на прѣстолъ тъ, билъ най-силенъ царь въ Европа. Освѣнъ Испания той наслѣдилъ отъ татка си и Нидерландия, Неаполъ, Миланъ, Сицилия и бескрайни ти земля въ Новий Свѣтъ, пълни съ злато и съ

*) Въ това врѣме въ Италия цвѣтѣла музика та. Заедно съ духовна та музика (оратория) много даровити съчинители захващатъ да обработватъ и свѣтска та, и то оперна та. Опера та отъ начало се явила на венецианска та сцѣна, въ първа та половина на XVII вѣкъ. Отъ Италия се распространила по други царства, и отпослѣ всички по-първи европейски дворева гледать да иматъ въ столици ти си италиянска опера.